



## Kristi Förklarings dag 2018-Ingemar Adersson (LFS).

Psalt. 21; 2 Mos 3:1-10; 2 Petr. 1:16-18; Matt 17:1-8.

### Kristus förklarad

#### ”Gudsfruktans hemlighet”

Jesus befinner sig med sina lärjungar i trakten av Caesarea Filippi. En dag frågar han dem: *”Vem säger folket att Människosonen är?”* Det finns det olika uppfattningar om, säger lärjungarna: *”Somliga säger Johannes Döparen, andra Elia och andra Jeremia eller någon av profeterna.”* *”Och ni, vem säger ni att jag är?”* frågar Jesus dem då. Simon Petrus, som ofta fick vara lärjungarnas talesman, svarar: *”Du är Messias, den levande Gudens Son.”* Och om denna bekännelse säger Jesus: *”Salig är du, Simon, Jonas son. Ty kött och blod har inte uppenbarat detta för dig, utan min Fader som är i himlen.”* (Matt. 16:13 ff.).

Det vilar inget ovisst över Petri bekännelse. Han svävar inte på målet eller har funderingar än si än så, beroende på från vilken sida man ser saken. Han funderar inte över vad den allmänna opinionen anser. Han uttrycker inte heller något lärjungarna på egen hand tänkt ut och så småningom kommit fram till. Petrus bekännelse, hans tro och övertygelse, är nämligen inte en produkt av mänsklig tankeförmåga. Den är en uppenbarelse från Gud! En hjärtats övertygelse om vem Jesus är, är ett Guds verk genom Anden.

Sådan är vägen till tro. Gud uppenbarar det som är en hemlighet för den naturliga människan. Paulus skriver: *”Erkänt stor är gudsfruktans hemlighet: Han som blev uppenbarad i köttet, bevisad rättfärdig genom Anden, sedd av änglarna, predikad bland folken, trodd i världen, upptagen i härligheten.”* (1 Tim. 3:16). Och denna gudsfruktans hemlighet uppenbarar Herren för oss: *”Salig är du, Simon, Jonas son. Ty kött och blod har inte uppenbarat detta för dig, utan min Fader som är i himlen.”*

Luther uttrycker detta så i Lilla katekesens förklaring till tredje trosartikeln: *”Jag tror att jag inte av mitt eget förnuft eller av min egen kraft kan tro på eller komma till min Herre Jesus Kristus, utan den Helige Ande har kallat mig genom evangelium, upplyst mig med sina gåvor, helgat och bevarat mig i den rätta tron.”*

Sex dagar efter det här samtalet vid Caesarea Filippi kommer en himmelsk bekräftelse på apostlarnas bekännelse om Jesus. Jesus tar tre av lärjungarna, Petrus, Jakob och Johannes, med sig upp på ett högt berg, troligtvis berget Hermon, som ligger inte så långt från Caesarea Filippi. Han ville få en stund i ensamhet, en stund för stillhet och bön.

Men under bönestunden sker något obeskrivligt. Lärjungarna får se Jesus i himmelsk förklaring. Och det är ingen sådan förklaringsstund, som människor kan ha, något som sker i sinnevärlden då det plötsligt går upp ett ljus. Det är inte heller en produkt av lärjungarnas fantasi. Det är en påtaglig verklighet som skildras. Här får lärjungarna uppleva vad Jesus i ett annat sammanhang säger: *”Har jag inte sagt dig att om du tror, skall du få se Guds härlighet?”* (Joh. 11:40). Jesus förvandlas inför deras ögon. Hans ansikte lyser som solen och hans kläder blir vita som ljuset, vitare än någon tygberedare på jorden kan göra några kläder (Mark. 9:3).

Att Jesus förvandlades betyder inte att han blev någon annan än han var förut. Men han, som var till i Gudsgestalt, hade blivit människa som vi och antagit en tjänares gestalt (Fil. 2:6-7). Hans gudomshärlighet var i vanliga fall dold under det mänskliga, men nu trädde den fram däruppe på Förklaringsberget. I överjordisk klarhet får lärjungarna se en skymt av hans härlighet, se honom i hans verkliga väsen.

#### Vi såg hans härlighet

I episteltexten läste vi ur Petrus brev till de kristna på olika orter, som han skrev några år efter händelserna på Förklaringsberget. Han hänvisar i brevet till händelserna på berget som ett bevis för sanningen i det han och de andra apostlarna förkunnat. Det var inte klokt uttänkta fabler, inga utpekulerade myter de kom med, när de talade om Kristi Gudom, hans makt och härlighet. De hade själva sett!

Också Johannes var ögonvittne till det som skedde. Han skriver: *”Det som var från begynnelsen, det vi har hört, det vi med egna ögon har sett, det vi skådade och med våra händer rörde vid - om Livets Ord*

är det vi vittnar. Ja, livet uppenbarades, vi har sett det och vittnar om det och förkunnar för er det eviga livet, som var hos Fadern och uppenbarades för oss. Det vi har sett och hört förkunnar vi för er, för att också ni skall ha gemenskap med oss. Och vår gemenskap är med Fadern och hans Son Jesus Kristus.” (1 Joh. 1:1-3).

”Och Ordet blev kött och bodde bland oss, och vi såg hans härlighet, en härlighet som den Enfödde har av Fadern, och han var full av nåd och sanning.” (Joh. 1:14).

Enligt Mose lag skall var sak avgöras genom två eller tre vittnens intyg (5 Mos. 19:15b), en ordning som också erkänns i Nya testamentet (Matt. 18:16, 1 Tim. 5:19). Här är tre av apostlarna ögonvittnen till det som sker. De får se den heliga Treenigheten och höra Jesu gudom betygas. De hör Faderns röst. De ser Sonen förhärligas. Och Anden omsluter dem som ett lysande moln.

Här bekräftas också hela Gamla testamentets vittnesbörd om Kristus då två gäster från den himmelska världen visar sig. Mose och Elia, lagens och profeternas representanter i Gamla testamentet, samtalar med Jesus. Det är honom, Kristus, de har predikat och profeterat om. Mose, som är lagens representant, talar här med honom som kommit för att fullborda lagen, med honom som är lagens slut (Rom. 10:4). Så bekräftas också här lagens uppgift att driva syndaren till Kristus (Gal. 3:24). Och bredvid honom stod Elia, profeternas representant, de som fört vidare Herrens många profetior om Messias och frälsningen genom honom. Här får lärjungarna nu höra hur Mose och Elias samtalar med Jesus om hans förestående lidande och död, om hur Skrifterna skulle fullbordas.

Från den himmelska härligheten sänker sig nu också ett lysande moln ner över dem och lärjungarna hör Herren själv tala: *”Denne är min Son, den Ålskade. I honom har jag min glädje. Lyssna till honom!”* De som bekänt Jesus vara Messias, den levande Gudens Son, får nu höra Guds röst från himlen bekräfta sanningen i bekännelsen de avgav i Caesarea Filippi. Den himmelska rösten gör dem så rädda, att de faller ner på sina ansikten, men Jesus rör vid dem och säger: *Stig upp och var inte förskräckta.*” Och när de ser upp, ser de ingen utom Jesus.

### **Jesus allena**

Det blev en överjordisk stund för de tre lärjungarna. Här ville de stanna. Petrus säger att om Jesus så vill skall Petrus bygga tre hyddor där, en åt Jesus, en åt Moses och en åt Elias. Gärna ville de hålla kvar detta underbara de fått vara med om.

Så har det varit för alla lärjungarnas efterföljare tiderna igenom. De tillfällen då det jordiska fått träda tillbaka, då man fått stiga upp över jorden och nås av en fläkt från härligheten, blicka in i det som är Skrifternas fullbordan, dess kärna och stjärna, Kristus, den levande Gudens Son, då man fått se, höra och samtala om hans lidande och död till försoning och rättfärdiggörelse, då man sett Frälsaren i ett förklarat ljus – tänk om man bara kunde få hålla detta kvar! Få bygga sig en hydda att gömma sig i tillsammans med Jesus och glömma verkligheten utanför - .

Men vi lever ännu på jorden där stunderna av uppenbarelse och förklaring, av himmelsk klarhet, är korta. Det bär ner från Förklaringsberget igen, men Herren skall själv sörja för att de erfarenheter som ännu ligger framför oss när det bär ner i dalarna inte skall kväva hoppet om den härlighet som väntar på Faderns högra hand i den himmelska härligheten.

*”Jesus gick fram och rörde vid dem och sade: ’Stig upp och var inte förskräckta!’ Och när de såg upp, såg de ingen utom Jesus.”* Ingen utom Jesus! Jesus allena, det är vad som blir kvar när himmelska uppenbarelsestunder bleknar. Och det räcker att både leva och dö på, det räcker för tid och evighet. I verserna efter vår text, när Jesus och lärjungarna är på väg ner från berget, tar lärjungarna upp något som bekymrar dem. För dem var det klart att Jesus var Messias, men enligt profeten Malaki skulle ju Elia komma före Messias. Och det här fick de inte att gå ihop. De skriftlärda hade ju också påpekat detta som ett bevis för att Jesus inte kunde vara Messias, eftersom Elia inte hade kommit. Och Jesus reder ut lärjungarnas bekymmer, så att de förstår att den Elia profeten Malaki talat om var Johannes döparen.

Så skall varje kristen göra när han/hon möter bibelkritiken och konfronteras med synbara motsägelser i Bibeln. Lyssna till Jesus där han talar i Skriften. Får han förklara, så reder motsägelserna ut sig. Då klarnar det. Då får det som ängslar och oroar vika tillbaka. Då får man lyfta blicken och se Jesus allena.

Amen.